

Hồi m lòng cha mẹ nào không thối ng con, chỉ u chu ng con nh b n nă ng. Đ gi thái đ nghiêm kh c u n n con l i đòi h i cha m ph i c g ng v t qua chính mình. Câu ng n ng “Thối ng cho roi cho v t, ghét cho ng t cho bù” nh là m t ph ng ch m giáo đ c đ cao tính ch t nghiêm kh c đ u n n con cái trong văn hoá Vi t.

La mắng khi đay con - b o hành núp bóng yêu th ng

Vi c con cái b cha m la m ng nh nhàn hay n ng n , th m chí dùng roi v t đ ng nh không có gì trái v i thu n phong m t c. Đ u xóm n ào bà n ch i con nh hát hay vì “nó ngu”, “nó l i”, “nó láo”, “nó h u đ u”... Đi p khúc xoe xoe v i c m t ng r a s khi n hình nh m hi n b ng thành cay nghi t nh m Cám, chân dung nhân cách con thì nát bét. Cu i xóm dù inh tai nh c óc nh ng chép mi ng: *con h h đ y, c c ch ng đã ch ai mu n th làm gì*. Thông c m và nghĩ t i phiên mình cũng khó tránh khi g p chuy n con cái c n rên giũa.

Lũ tr t bé xíu t i ch a h t v thành niên thì rõ là l m đ i u trái m t cha m . Ngó đâu cũng th y nh ng th “ch a nên ng i”, t n p ăn n p ch i, h c hành hay chia s u n n tâm lý t nh lúc con v t qua nh ng b c ngo t l a tu i v i nh ng đ n kh ng ho ng r t t nhiên khi n hành v i c a chúng trái khoáy so v i k v ng.

Chính s xót xa, nóng ru t cho t ng lai c a con l i là nguyên nhân hàng đ u khi n b c ph huynh tr nên thi u ki m ch khi con ch a đ c nh mong mu n. Công cu c u n n tr thành chi n tranh. Ph huynh la m ng m m, đ a con – “t i đ ” ho c ph n ng n ào không kém ho c d m đó ch u tr n. H l y v tinh th n và th xác c a các bên tham chi n là không th l ng h t ngay lúc đó và lâu dài.

Sau m i cu c la m ng con, cha m ph m t vì n i âu lo càng nh vô v ng thêm vì l i truy n đ t

Con ào òy nào giúp đỡ hiểu cha mẹ mong muốn đi đâu gì cho chúng và chúng phải làm gì đâu. Mẹ còn vì nhân cách người làm cha mẹ nên thỉnh thoảng nghĩ lại việc mình tuôn ra câu tràn ngập lời lẽ chất chứa trong trống thái thiêu kiêu soát.

Phụ nữ đưa con chửi con thối nh nh mẹ lúc mẹ t mẹ tin vào khả năng có thể thực hiện những công việc thật thân, nói gì đến sáng tạo. Nó đến nên nên, mẹ lại răn dạy con ào c cha mẹ chu đáo đi đâu ch ch h t tại n a t. Thậm chí r t nhi u hoàn c nh th ng tâm đã x y ra: đưa con b m ng oan, c ch d n t i tâm th n, t sát.

Mắng con khi dè y dè - hành vi bạo lực gia đình?

Theo Luật Phòng, ch ng b o l c gia đình, việc m ng con trong quá trình d y d s b coi là hành vi b o l c gia đình n u nh hành vi đó có tính ch t c tình l ng m ho c c ý xúc ph m danh d , nhân ph m c a con.

Lòng t tr ng hay s t t o ra hình nh c a m t con ng i, đ u c n c vào nh n th c c a ng i đó v chính b n thân h . Tr em th ng d a vào nh ng ý ki n và hành vi ng x c a nh ng ng i khác đ i v i chúng đ làm n n t ng xây d ng lòng t tr ng. Đ a con hàng ngày b m m ng ch i là ngu, vô tích s s nghĩ mình đúng là nh v y.

Đ a tr có thái đ và tình c m tích c đ i v i các hành vi c a cha mẹ và nh ng thành viên khác trong xã h i s nuôi d ng tình yêu th ng, quan tâm đ n ng i khác, có lòng t tr ng cao. N u tr th ng xuyên b ch trích, phê bình, b qu trách r ng ch ng bao gi làm đ c v i c gì đúng c , ho c b xem th ng thì s luôn lo s , m c c m, th t thoát lòng t tr ng. L i nh c m chua cay c a cha mẹ có s c m nh phá hu nhân cách kh ng khi p h n c đ n roi.

Ngoài nguyên nhân núp bóng yêu th ng k trên, mẹ t mẹ sau mẹ t ngày làm v i c, lo toan căng th ng trong cu c s ng th ng nh t c a cha mẹ cũng có thể trút vô c xu ng đ u con. Khi m ng oan con cái, khái ni m xin l i d ng nh không bao gi t n t i v i các ông b , bà m . Nhi u khi con cũng có l i nh ng th ng b m ng nhi u h n các l i m c ph i.

Vi c ph huynh la m ng con cái nh m t thói quen ph n giáo d c t o nên khuôn m u hành vi

mà những thói quen này rất có thể lặp lại. Mọi người cũng nên nhớ rằng cha mẹ la mắng đều vô thức mang trong ký ức của mình "mặt búp bê" những người mà. Khi họ sa vào hoàn cảnh những người cha mẹ trước đây, những người đó tuôn ra tự nhiên.

Tránh la mắng - nghệ thuật kiểm soát tình huống giáo dục gia đình

Yêu con thôi chưa đủ. Để giáo dục con, cha mẹ cần có kỹ năng, phương pháp giáo dục nhân bản. Một trong những kỹ năng đó là biết làm chủ cảm xúc của mình, tránh những lời lăng mạ xúc phạm đến lòng tự ái của trẻ em. Ngay cả khi việc phê bình, góp ý với con là không tránh khỏi thì phụ huynh cũng có thể biến đổi nó thành một "hoạt động nghệ thuật".

Phụ huynh hiểu đúng khả năng của lứa tuổi con và mức độ năng lực của con sẽ tránh được những việc quá đáng gây áp lực cho cả cha mẹ và con. Thốt ra con cái chú ý đến lời dạy dỗ của cha mẹ nhiều hơn là họ đang. Đa số thanh thiếu niên đang ý thức cha mẹ và các vấn đề của bản thân như giá trị của sự chân thật hay tầm quan trọng của giáo dục nên nghiêm túc.

Khi la mắng, cha mẹ thường mong con cái sẽ đi ngay để dứt khoát quyết tâm thì, nên bỏ "phần pháo" hoặc trẻ không chịu nghe lời sẽ khiến họ mất bình tĩnh. Tốt nhất cần để cho trẻ nói, sẽ biết nên khuyên nhủ con đi đâu. Nếu con bướng bỉnh, thay vì áp đặt mặt mũi chiểu, thì cùng con giải quyết khó khăn, để biết là những đứa con của tuổi thành niên. Bởi cha mẹ sáng suốt sẽ nén lòng bỏ qua lời không nên hoặc tạm thời như: để tóc, quần áo, bản bè, thậm chí mặt sẽ cách ăn nói..., chỉ thốt sự lo lắng nếu con có biểu hiện của một khuynh hướng nguy hiểm như nghiện rượu, hút thuốc hay quá hiếu động.

Khi có lỗi con cần một cái gì để giải bày. Biết nguyên nhân đích thực, quản lý được mức độ trầm trọng, nguy cơ bùng phát giận dữ của cha mẹ sẽ giảm bớt.

Cũng rất cần tránh lời nhảm nhí xét kỹ "chấp mủ": Cha mẹ nhảm nhí xét, nhảm nhí và khuyến khích những người không buông những lời nhảm nhí xét ám chỉ, xúc phạm, là sự toét mặt của người cha mẹ.

Cha mẹ cũng có nhu cầu xác minh. Lúc đó nghệ thuật là phê phán bằng cách diễn đạt cảm xúc. Dù giận dữ thì nào cũng không được xúc phạm nhân cách hay tính tình của con. Thay vì nhảm nhí

con là “ngu đ n”, “h h ng”, “vô tích s ”, cha m nói lên c m xúc c a mình: “Con thi tr t m bu n quá”. Th hi n c m xúc kh i g i và d n d t con t t h n là i đao to búa n.

Đ ng t i c i xin i. Sau khi m ng con quá đáng, ng i b nói: “Ban nầy b gi n quá, nên h i quá i, con đ ng trách b nhé”. Ng i m cũng có th b o: “Ch c con ghét m i m vì m m ng con ph i không”. Ch c n th , tr em đ v tha đ không bùng phát ph n ng tiêu c c.

Cha m có th h i t ng i tu i th c a mình, s nh i i c m giác đã ph i h ng ch u và lòng th ng con giúp tránh đi la m ng.

Không d đ t đ c s cân b ng tâm lý y nh ng b c cha m yêu con, lo cho con cháy lòng nh ng có th xem là t p m t phép thi n đ c ch ? Xem con là m t m c tiêu đ hành thi n, tĩnh đ hi u tr c khi b c b i.

Đi u quan tr ng là đ tr đ c c m th y chúng là ng i đ c yêu quý và luôn đ c đánh giá t t trong m t cha m . Dù có khi m khuy t, nh ng con v n có th làm đ c nh ng đi u tuy t v i vì là đ a con đ c bi t mà cha m tin t ng nh t. S công b ng y là kh i ngu n cho con hình thành ý th c s a i m t cách t giác./.

ThS. Đinh Th Ph ng Th o